

บอกเล่าให้ฟัง



หลังจากฉลองวัดซึ่งตรงกับวันขึ้นปีใหม่ของทุกๆปี พ่อฉันรำพึงคิดถึงตนเอง 3 ปีแล้วฉันกับชีวิตการเป็นเจ้าอาวาสวัดพระชนนีของพระเป็นเจ้า รังสิต ในช่วงเวลาดังกล่าวนี้นี้เราผ่านชีวิต ผ่านงาน ผ่านคน มีประสบการณ์เพิ่มขึ้นมากมาย สำเร็จบ้าง ล้มเหลวบ้าง แต่ก็เป็นเรื่องธรรมดาสามัญของมนุษย์ทุกคน ใครเล่าจะดีพร้อมไปเสียทุกเรื่อง ใครเล่าไม่เคยพลาดพลั้ง ใครเล่าจะทำการสำเร็จทุกอย่าง สามปีที่ผ่านมาพ่อได้พยายามถ่ายทอดสิ่งที่พ่อมี และพ่อเป็นผ่านทางบทเทศน์ทุกๆวันที่พ่อถวายมิสซาบูชาขอบพระคุณ พยายามสุดความสามารถแม้กระทั่งสารวัดที่พ่อเขียนทุกๆวันอาทิตย์ หวังว่าพี่น้องคงจะได้รับความรู้บ้าง และขอบคุณพระเจ้าสำหรับสิ่งดีๆที่เกิดขึ้น ขอโทษพระองค์และพี่น้องทุกๆท่านสำหรับความคิดพลาดตามประสามนุษย์ เราจะร่วมมือกันต่อไปช่วยกันเติมเต็มชีวิตของกันและกันในส่วนที่เรามี และส่วนที่เราขาดไป

พ่อขอสารภาพอย่างตรงไปตรงมาว่า พ่อได้เรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่างจากพี่น้องไม่ทางตรงก็ทางอ้อม และคงจะต้องเรียนรู้ต่อไปอย่างไม่รู้จบสิ้น ทำให้พ่อคิดถึงหลายๆคนที่เพื่อนักกันคิดว่า เป็นนักเดินทางเพื่อจะได้พบได้เห็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลก แต่สิ่งมหัศจรรย์ที่สุดของโลกกลับอยู่ที่ตัวเรา และชีวิตของผู้คนที่อยู่รอบๆข้างเราเอง เพียงแค่คิดว่าทำไมฉันต้องเป็นอย่างนี้บางทีก็ยากที่จะหาคำตอบเสียแล้วยังคิดถึงคนอื่นๆที่แตกต่างจากเราราวกับฟ้าดินก็ยิ่งประหลาดอัศจรรย์ใจ เราจึงต้องเรียนรู้ถึงความแตกต่างเพื่อเราจะได้อยู่ร่วมกัน เห็นคุณค่าของกันและกันสามารถแลกเปลี่ยนช่วยเหลือเกื้อกูล ในการทำให้ชีวิตของเราสมบูรณ์แบบมากขึ้น

บางคนอาจจะเคยคิดว่าเกิดมาทั้งทีขอใช้ชีวิตให้คุ้มหน่อย คำภาษาก็คือใช้ชีวิตให้คุ้มคือการใช้ชีวิตแบบไหน การที่เราจะลองทุกอย่าง ทำทุกเรื่องโดยไม่คำนึงถึงศีลธรรมจรรยา พ่อคิดว่าความคิดอย่างนี้ไม่ถูกต้อง สำหรับพ่อแล้วการใช้ชีวิตอย่างคุ้มค่านั้นคือการใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าสมกับความเป็นคน ที่เกิดมาบนโลกที่สวยงามใบนี้ในการสร้างคุณประโยชน์เพื่อความดีส่วนรวม การอยู่ที่วัดในลักษณะวัดพระชนนีของพระเป็นเจ้าของเรา จะว่าง่ายก็ง่ายนะหรือจะว่ายากก็ยากนะครับ ที่ว่าง่ายเพราะไม่มีโรงเรียน ไม่มีสุสาน ไม่มีกิจการต่างๆที่ต้องรับผิดชอบมากมาย ถวายมิสซาบูชาขอบพระคุณวันเสาร์และวันอาทิตย์เสร็จแล้วที่เหลือเป็นเวลาพักผ่อน ที่จริงอยู่อย่างนี้ก็ง่ายดีเหมือนกันอยู่ไปวันๆ แต่ที่ว่ายากเพราะว่าการอยู่อย่างนี้จะต้องพยายามใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่า ไม่ปล่อยเวลาให้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ พี่น้องเชื่อไหมบางวันก่อนขึ้นบ้านพ่อบอกกับตนเอง และบางครั้งก็บอกกับคนในบ้านว่า “วันนี้ใช้ชีวิตคุ้มจริงๆ” เพราะได้ทำงานและผ่านเรื่องราวมากมายในวันนั้น แรงบันดาลใจของพ่อที่ทำอย่างนี้คือการทำงานของมิสซันนารีท่านหนึ่ง ท่านไปที่หมู่บ้านแห่งหนึ่งซึ่งมีคริสตชนเพียงคนเดียว และท่านคิดว่ามีงานมากมายที่ต้องทำเพราะยังมีคนอีกหลายร้อยหลังคาเรือนไม่รู้จักพระเยซูคริสตเจ้า ส่วนอีกท่านหนึ่ง

ถูกส่งไปในหมู่บ้านลักษณะเดียวกัน กลับคิดว่าทำไมพระสังฆราชส่งฉันมาที่นี่ไม่เห็นมีงานทำเลย เพราะที่นั่นมีคริสตชนอยู่สิบหลังคาเรือนแต่มีชาวบ้านที่ไม่ใช่คริสตชนอยู่หลายร้อยหลังคาเรือน ความแตกต่างทางความคิดของท่านทั้งสองก็คือทัศนคติในการดำเนินชีวิต และการทำงาน แล้วเราจะเลือกดำเนินชีวิตแบบไหน พ่อคิดว่าเราน่าจะเลือกใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์กับสังคมและผู้อื่นมากกว่านะ จริงไหม.



“นี่คือลูกแกะของพระเจ้า” (ยน.1:36)



จาก คุณพ่อเจ้าวัด

ประสบการณ์ด้านความเชื่อ

ชัดเจนถึงบทบาทหน้าที่ของนักบุญยอห์นบัปติस्ता ท่านเป็นผู้เตรียมทางรับเสด็จพระผู้ไถ่ และเป็นผู้แนะนำพระผู้ไถ่ให้ประชากรของพระเจ้าได้รู้จัก บทบาทหน้าที่ของยอห์นบัปติस्ताทำให้เราต้องตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของเราคริสตชน ในฐานะที่เรารู้จักองค์พระเยซูคริสตเจ้าแล้ว เราทราบดีว่าพระองค์เป็นดังของขวัญอันล้ำค่าที่พระเจ้าประทานให้แก่มนุษยชาติ พระองค์เป็นองค์ความรอดพ้นเป็นข่าวดีที่เราต้องประกาศ และพยายามทุกวิถีทางที่จะทำให้มนุษย์รู้จักพระองค์ตามที่บทบัญญัติแห่งความรักเรียกร้องเพราะความรักคือการให้ และต้องให้สิ่งที่ดีที่สุดที่เรามี และเราเป็น พระเยซูคริสตเจ้าเป็นข่าวดีประเสริฐที่สุดสำหรับมนุษยชาติ ใครก็ตามที่รู้จักและติดตามพระองค์จะได้รับความรอดพ้น

ความเชื่อเริ่มต้นจากการรู้จัก นักบุญยอห์นบัปติस्ताจึงแนะนำศิษย์ของท่านให้รู้จักองค์พระเยซูคริสตเจ้า และให้ศิษย์ของท่านติดตามพระองค์ไป การแนะนำให้รู้จัก การเชิญชวนให้สนใจ และเรียนรู้จึงเป็นขั้นแรกของการประกาศข่าวดี พระศาสนจักรในยุคปัจจุบันพยายามเน้นอยู่เสมอว่า “ธรรมชาติของพระศาสนจักรซึ่งหมายถึงพวกเราทุกคนนั้นเป็นผู้ประกาศข่าวดี” ด้วยเหตุนี้เราทุกคนจึงมีหน้าที่ที่จะต้องทำให้ทุกคน ที่อยู่รอบข้างเรารู้จักองค์พระเยซูคริสตเจ้ามากที่สุด เป็นต้นด้วยชีวิตเป็นพยานถึงพระองค์ เพราะแบบอย่างชีวิตที่ดีมีน้ำหนักในการประกาศมากกว่าคำพูดที่มีวาทศิลป์ ขอให้ความดีของท่านส่องสว่างต่อหน้ามนุษย์ “เพื่อคนทั้งหลายจะได้เห็นกิจการดีของท่าน และสรรเสริญพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์” (มธ.5:16) การมีชีวิตเป็นแบบอย่างที่ดีจึงเป็นสาระสำคัญของการสอน และการตักเตือน หรืออาจจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า “ชีวิตของเราต้องเป็นเนื้อหาที่เราประกาศสอน” สิ่งกล่าวถึงนี้มีหลายสิ่งหลายอย่างนำติดอยู่เป็นกัน เพราะผู้สอนหลายท่านไม่ประสบความสำเร็จในการสอน พ่อแม่หลายๆท่านเตือนสอนลูกไม่ได้ ถ้าเป็นเช่นนี้เราคงต้องย้อนกลับมาสำรวจชีวิตของเราว่าชีวิตของเราเป็นเนื้อหาที่เราเตือนสอน หรือเป็นแบบอย่างที่ดีหรือไม่

หลังจากศิษย์ของยอห์นบัพติस्ताติดตามพระเยซูคริสต์เจ้าไปแล้ว พระองค์ทรงเล็งเห็นความกระตือรือร้นของพวกเขา จึงตรัสถามว่า “ท่านต้องการสิ่งใด” พวกเขาตอบว่า “พระอาจารย์” และถามพระองค์ว่า “พระองค์ทรงพำนักอยู่ที่ไหน” พระเยซูเจ้าตรัสว่า “มาดูซิ” “come and see” (ยอห์น.1:38-39) คำที่พระองค์ตรัสเป็นคำที่ทำหายเชิญชวนให้เข้ามามีประสบการณ์ดำเนินชีวิตร่วมกับพระองค์ และศิษย์ทั้งสองได้ตอบรับคำเชิญ และมีประสบการณ์พำนักอยู่กับพระองค์ เราจะสังเกตเห็นได้ว่าหลังจากมีประสบการณ์ ได้สัมผัสความสุขความดีงามจากองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว พวกเขามีความสุขความชื่นชมยินดีและเก็บไว้เฉยๆไม่ได้ พวกเขารีบไปบอกกับพี่น้องและคนรอบข้าง นี่แหละความเชื่อที่ลึกซึ้งซึ่งซึ่งคนหนึ่งมีประสบการณ์เข้าไปสัมผัสสัมผัสความดีงามของพระเจ้าด้วยตนเอง เกิดปีติภายในเอ่อล้นจนต้องนำไปบอกกับคนอื่น ความเชื่อแท้กับการประกาศข่าวดีจึงเป็นสิ่งที่เกิดควบคู่กันเสมอ ขอให้พระวาจาของพระเจ้าทำให้เรามีประสบการณ์กับพระเจ้า เข้าไปสัมผัสสัมผัสความสุขความดีงามของพระองค์ เพื่อเราจะได้มีความกล้าหาญในการประกาศข่าวดีแก่มวลมนุษย.



พระเจ้าสถิตกับท่าน
คุณพ่อ สมชาย อัญชลีพรสันต์

ประกาศ

ตารางเวลามิสซาบูชาขอบพระคุณ

เวลานี้พ่อขอปรับตารางเวลามิสซาบูชาขอบพระคุณ และภารกิจทุกอย่างที่เราเคยทำร่วมกันเข้าสู่ภาวะปกติ **ฉลองวันตรุษจีน** วันอาทิตย์ที่ 22 ม.ค. 2012 ที่วัดของเราจะจัดมิสซาบูชาขอบพระคุณฉลองวันตรุษจีน ขอเชิญชาวจีนมาร่วมขอบคุณพระเจ้าและขอพรพระองค์ในโอกาสตรุษจีนด้วย หลังมิสซามีแจกส้ม **ขอให้ผู้ที่ยืนโบแสดงเจตจำนงขอความช่วยเหลือฟื้นฟูหลังน้ำท่วมไว้** มารับความช่วยเหลือได้ที่บ้านพักพระสงฆ์ จนถึงสิ้นเดือนมกราคม

ขอเชิญผู้ที่อ่านบทอ่าน วันอาทิตย์ที่ 22 ม.ค. 2012 ขอเชิญผู้ที่อ่านบทอ่าน ผู้ที่สนใจจะช่วยอ่านบทอ่าน และผู้ที่ปรารถนาจะอ่านพระคัมภีร์ร่วมกัน รวมกันที่ศาลาเรือนไทยหลังมิสซาเวลา 10.30 น. เพื่อจัดตารางเวลาและอ่านพระคัมภีร์ร่วมกัน



วัดพระชนนีของพระเป็นเจ้า รังสิต



22 ซอยพหลโยธิน 121 เชียงโรงพยาบาลจตุรภักย์ โทร. 0-2992-1363-4 Fax 0-2992-1365

มิสซา: วันเสาร์ เวลา 19.00 น. วันอาทิตย์ เวลา 8.30 น. (ไทย) 10.45 น. (Eng.)

www.motherofgod-church.com



สารวัด ฉบับที่ 939 วันอาทิตย์ที่ 15 มกราคม 2012

อาทิตย์ที่ 2 เทศกาลธรรมดา

วันผู้อพยพ และวันฉันทิภาพสากล